

ler ikke fortælle nogen om, hvad Venstres holdninger er til: Skal der fortsat være mulighed for at have nogle gode plejehjem i alle kommuner? Skal der fortsat være mulighed for at have folkeskoler rundtom, også i tyndt befolkede områder? Skal der fortsat være mulighed for, at man kan lave udvikling overalt i landet, eller skal det kun være i vækstcentrene, som indenrigsministeren var lidt inde på?

Det synes jeg da er væsentligt at vi får Venstres svar på. Det synes jeg da ikke man kan sige at man ikke vil fortælle i Folketinget. Hvor i alverden skulle man ellers fortælle, hvad ens politiske holdninger er, hvis ikke det er i en politisk debat i Folketinget, vil jeg gerne spørge hr. Leif Mikkelsen om.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Venstre vil gerne fortælle om sine holdninger: Vi skal have gode skoler osv. osv. Venstre mener det nemlig alvorligt, når vi siger, at det skal gå godt i kommunerne. Derfor kan vi også i dag sige en stor tak til de politiske partier, der havde mod til at gennemføre kommunalreformen og skaffe en kommunestørrelse, hvor beslutningerne træffes tæt på borgerne, hvor der bliver muskelforøgelse og økonomi nok til virkelig at varetage borgernes interesser i stedet for at hænge sig fast i fortiden, som visse partier gjorde, som ikke kunne bidrage til noget i forbindelse med kommunalreformen.

Så Venstre har bestemt den holdning, at det skal være godt derude, hvor mennesker lever. Det er derfor, vi fører den politik, vi fører, og derfor er vi ansvarlige. Derfor siger vi, at udligningsreformen nu skal komme efterfølgende.

Vi har masser af holdninger, men at stå og fortælle Enhedslisten i dag, hvordan jeg ser på enkeltelementer, har jeg bestemt ingen interesse i. Jeg vil gerne anlægge et helhedssynspunkt af hensyn til alle udviklingsmuligheder og til alle kommuner, alle skoler og alle institutioner, hvor der bliver decentraliseret efterfølgende. Så det ligger helt fast: Vi har masser af holdninger.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken, og det er fru Pia Gjellerup.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan konstatere, når vi taler om principielle synspunkter – og det er jo det, vi gerne gør under forespørgselsdebatter – at det altså ikke er

nok for Venstre, at vi har anmeldt debatten i meget, meget god tid, og at der ikke er nogen forstyrrende elementer i form af embedsmandsindspil eller andet. Der er de rene principper at forholde sig til. Men det er altså hverken tiden eller stedet, kan vi forstå. Det er ærgerligt, for jeg synes, at det er et spørgsmål, som vi har kredset om så lang tid, at vi godt kunne forvente, at der fra det store regeringspartis side var et indspil.

Når jeg siger lang tid, er det, fordi vi jo har nævnt nogle gange, at det første skridt blev taget i efteråret 2000, hvad angår at skulle kigge på, hvad det er, der ligger af opgaver i forbindelse med en ny udligningsreform. Det var med afsæt i spørgsmålet om førtidspension og revalidering, som vi ændrede på for at skabe nogle bedre incitamenter, og det var spørgsmålet om gennemførelse af grundtakstfinansiering.

Der var man klar over, at det ville føre til nogle ret store udfordringer for udligningssystemet, at man satte et arbejde i gang. Siden – for der har jo været en lang ventetid – er der altså kommet en ret klar stigning i antallet af overførselsindkomster, og der er senest kommet diskussionen om plejeboligaranti og daginstitutionstakstnedsættelse. Der er spørgsmålet om sygehusbidrag, som er blevet vedtaget, der er flytning af skatteopgaven, der er blevet vedtaget, og der er nu nye grænser mellem og nye opgaver i kommunerne.

Vi venter stadig ikke alene på det praktiske og det konkrete, men vi mangler også Venstres og regeringens principdiskussion, principielle tilbøjeligheder eller ønsker, og det er, synes jeg, noget, der begrænser debatten og i virkeligheden jo også demokratiet.

Selv betænkningen fra januar 2004, som i virkeligheden er det bedste og mest grundige værk, vi har til rådighed for at vurdere nogle af de mere indholdsmæssige ting, blev pakket væk; den skulle ikke bruges. Nu skulle der laves en ny inddeling og nye opgaver, og så kunne man se på økonomien efter reformen og efter valgene.

Nu er der så en forventning om et kvalificeret indspil, som vi så i modsætning til Strukturkommissionens indspil til en kommunalreform må håbe bliver lagt til grund i de diskussioner om løsningsmuligheder, som Folketinget efterfølgende skal have.

Kl. 13.55

Det har jo ellers været en sport på det kommunale område at lade, som om man har et godt grundlag, og så finde på en hel anden handel